

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

เหตุที่ธรรมสะอาดสูงสุดต้องมาคลุกเคล้ากับของสกปรก

ก่อนจึงหัน

พระหลังไหลเข้ามา ๆ ผู้แบกผู้หามจะตายแล้วนะ มาแล้วแก้ง ๆ ก้าง ๆ มาดูไม่ได้นะ มันเหมือนเอาลิงเอาค่างตัวหนึ่ง ๆ เข้ามา ไม่ได้เหมือนเอาพระเอาเณรเข้ามาให้ดูบ้างเลย มีธรรมมีวินัยด้วยกันแต่ดูกันไม่ได้ เพราะอะไร ก็คือมันไม่ดูนั่นเอง ทำสู่มสี่สู่มห้า โห ดูไม่ได้นะ พวกพระพวกเณรเรานี้ตัวสำคัญมาก ทำลายศาสนาอย่างลึกลับอยู่เวลานี้ ดูเอาวัดป่าบ้านตาด อย่าไปดูที่อื่น มองกันอยู่เห็นกันอยู่มันขวางอยู่ตลอดเวลา นะ ให้แบกตลอด

มานี้ภูมิใจเสียด้วยนะ มาวัดป่าบ้านตาด เป็นลูกศิษย์หลวงตาบัว แต่ตัวหลวงตาบัวเองยังเอาตัวไปไม่รอดจะว่าไง แล้วใครที่จะมาให้หามให้แบกอีกล่ะ โอ พระเรานี้สำคัญนะ ไม่มีใครแตะใครต้องได้ เพราะเห็นแก่ผ้าเหลือง เขาก็อายุบาปละซี ยิ่งสนุกสร้างบาปสร้างกรรมสร้างส้วมสร้างถ่านโปะหัวตัวเอง เผาไหม้หัวใจตลอดเวลา มีพระเณรอันแท้จริงที่ไหนเวลานี้ พูดให้ตรงตามศัพท์ตามแสงตำรับตำราศาสดาองค์เอกมีอยู่ทำไมไม่ดู ตาบอดหรือ ทำไมมันถึงขวางหูขวางตานักหนา

เทศพระเทศเณรเป็นเทศที่ตาใส หูดี คิดอ่านไตร่ตรองสุขุมคัมภีรภาพ อะไรจะเกินพระเกินศาสนาพระพุทธรูปเจ้าของเราแล้วที่นี้มันเทียบเข้ามาปั๊บ อะไรจะเกินพระเกินเณรที่ลูกศิษย์ตกตกลายเป็นเทวทัตเกลื่อนอยู่ในพุทธศาสนา มันกลายเป็นอย่างนั้นเวลานี้ เป็นยังไงพวกเราได้คิดแล้วยัง โห นี่มันอกจะแตกแล้วนะผู้แบกผู้หามหลังไหลเข้ามา ๆ ไม่ทราบวาทิศใดทางใด มาพอที่จะให้เบาใจบ้างไม่มีนะ มีแต่ให้แบกให้หามตลอดเวลา มันเป็นอย่างไง ตามีไหมพระเณรเรา มีตามีหูมีหัวใจบ้างไหม พระพุทธรูปเจ้าสอนว่ายังไง สอนเพื่อลงนรก หรือสอนเพื่อกำจัดสิ่งที่จะลงนรก สิ่งเลวร้ายทั้งหลายนั้นนะ ดูบ้างซี มันเป็นอย่างไง

เรียนมาทำไม พระไตรปิฎก ๆ เรียนมาหาอะไร มาเป็นนอนแทะกระดาศอยู่ นั้นหรือ ดูเอาซิทุกคน ใครจะเรียนคัมภีร์ไบเบิลได้มากกว่าพระกว่าเณรเรา แล้วมันเป็นนอนแทะกระดาศกันทั้งประเทศทั้งเขาทั้งเรา แล้วจะไปตำหนิใคร ก็เอาตำรามาทำหนิกันอยู่เวลานี้ หลวงตาบัวก็เหมือนนอนตัวหนึ่งนั่นแหละ ก็เอาตำรามาทัดทูนให้ดูบ้างตำราท่านสอนว่ายังไง ตำราแบบแปลนแผนผังให้รู้บาปบุญ ละโทษละกรรม สร้างความดีใส่ตัวเองจากตำราที่ท่านสอนไว้ ซึ่งเป็นแบบแปลนอันสำคัญ มันดูไหม

ตำรา หรือมีแต่หนอนแทะกระดาษเต็มบ้านเต็มเมืองนั้นหรือเวลานี้ มันมีแต่หนอนแทะกระดาษนะพระเณรเราเต็มบ้านเต็มเมืองนี้

ดูเอาวัดป่าบ้านตาดเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่ง อย่าไปดูจุดไหน ดูที่นี้กระจายออกไป มันเป็นเหมือนกันนั่นแหละ หัวโล้นเหมือนกัน ผ้าเหลืองเหมือนกัน หัวใจหยาบโลนเหมือนกัน ทำลายได้ด้วยกันทั้งนั้นแหละ อย่าเอาผ้าเหลืองพระพุทธรเจ้าออกอวดหากินเลย มันอายเขาชะ มันเป็นอย่างไ โถ วันหนึ่ง ๆ ดู ๆ จนลูกตาจะแตกมันดูไม่หวาดไม่ไหว ทนไม่ได้ก็ว้อก ๆ ออกเสียบ้างซิ จะว่าไง ให้พร

หลังจ้งหัน

เราไปจากนี้ถึงพิษณุโลกมันตั้ง ๔ ชั่วโมง ดูเหมือนจะร่วม ๔ ชั่วโมงครึ่งละมังจากนี้ถึงนั่นเลย ครึ่งหนึ่งของเชียงใหม่-อุดรฯ เราไปสายพิษณุโลก แล้วก็สุขุขัยตัดตากออกนั่น อ.วังทองจนจะถึงพิษณุโลก เชียงใหม่-อุดรฯ ไปครึ่งตรงนั้น เราดูทั้งเวลานาฬิกา ดูทั้งกิโลด้วย ทุกวันนี้ทางตัดเข้าไปเรื่อย ๆ นะเอาแน่นอนไม่ได้ เช่นออกจากนี้ไปเข้าจังหวัดเลย ตัดออกนครไทย ซาติตระการ อุดรติดถึงทะเลถึงเชียงใหม่เลย ตัดไป โอ้ย เกือบครึ่ง ย่นเข้าเยอะนะ

เพราะทางทุกวันนี้เขาตัดทั่วถึงกันไปหมดแล้ว เราจึงได้พูดถึงเรื่องทางของประเทศไทยนี้ ไม่ว่าจะเป็ภาคไหน ๆ ควรให้เสมอกันหมดเราว่างี้เลย ทำไมถึงต้องให้เสมอกันหมด การท่องเที่ยวไปมาหาสู่ การซื้อการขายติดต่อเรื่องราวต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับสายทางทั้งนั้น เพราะฉะนั้นสายทางทั่วประเทศนี้ไม่ว่าภาคไหน ต้องให้เป็นทางที่เหมาะสมที่สุดเสมอกันหมดแล้วเหมาะสม การไปมาหาสู่ การซื้อการขายติดต่อกันนี้สะดวกด้วยหนทางเป็นสำคัญ เราเคยพูดเสมอ

ทางไม่สะดวกเสียอย่างเดียว คิดดูซิอย่างพิษณุโลกกับอุดรฯนี้ มันเท่ากับคนละทวีปนะแต่ก่อน ยิ่งเชียงใหม่ด้วยแล้ว โธ่ ไม่อยากได้ยินเลยนะ เชียงใหม่-อุดรฯ นี้มันเลยทวีปไหนก็ไม่รู้ เดียวนี้เห็นไหมเขาไปบ๊ีบเดียวครู่เดียวถึงแล้ว เราออกจากนี้ไปถึงเชียงใหม่ วัดเข็มไมล์ได้ ๖๗๕ กิโลเมตรถึงเชียงใหม่บั้งเลย จากนี้ไป ๙ ชั่วโมงกว่าเล็กน้อย ฟังซิมันตัดกันเข้าขนาดไหน ย่นขนาดไหนดูเอา นี้ก็ขึ้นอยู่กับหนทางนั่นเอง ที่ว่านี่นะหนทางนี้ทำตัดลัดให้เป็นความสะดวกทั่วถึงกันหมด เราจึงได้พูดด้วยการพิจารณาว่าสายทางในเมืองไทยเราไม่ว่าภาคไหน ๆ ควรจะให้เป็นถนนหนทาง เช่น ทางรถยนต์ เป็นต้น ให้ดีเสมอกันหมด เพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสาร นี้สำคัญอันหนึ่ง

คำว่าดีก็ต้องปลอดภัย แต่อย่าไปแบบลูกศิษย์ของหลวงพ่อกุณก็แล้วกัน ฟาด ๑๔๐ หลวงพ่อกุณขึ้นเพียง ๙๐ โดดลงรถเอาตัวรอดไปแล้ว ลูกศิษย์มันเก่งฟาดเสีย ๑๔๐ รถตกคลองไปแล้วมาฟ้องท่าน จะฟ้องภูหาอะไร ภูหนีตาย โดดลงตั้งแต่รถสู้ถึง

๙๐ นั้นแล้ว แล้วจะมาหาเรื่องอะไร สุฟาด ๑๔๐ มันเกินไป ภูโตดลงตั้งแต่ ๙๐ ก็จะตามรักษาสุไต้ยังงี้ ตั้งแต่ภูเอาตัวรอดก็เกือบไม่รอด เราก็เลยเอามาพูดเรื่อยเพราะเป็นคนดี ที่ผู้เฒ่าพูดนำฟังนะ ยังจะมาทวงหนี้ทวงสินกับกูอยู่หรือ กูรอดตายมาเพราะสุมันเองวิ่งรอดเกินไป ภูไม่ไหวภูโตดลงมา สู้ยังจะมาทวงบุญทวงคุณกับกูอยู่หรือ ผู้เฒ่าฟาดกลับไปซี มันเป็นคนดี นำฟังนะ เพราะฉะนั้นเราจึงเอามาพูด

นี่ละธรรมเป็นอย่างนี้ พี่น้องทั้งหลายทราบเอานะ เราจะพูดเปิดเรื่องธรรมให้ฟังเป็นระยะ ๆ ไป ภาษาของกิเลสเป็นภาษาที่นิมนวลอ่อนหวาน ไพเราะเพราะพริ้ง เคลือบน้ำตาลไว้ทุกกิริยาอาการทุกอย่าง นี่คือเรื่องของกิเลส ฟังให้ดี เรื่องของธรรมจะตรงไปตรงมา ๆ เลย ผู้ปฏิบัติธรรมเมื่อเข้าไปเจอถึงความจริงแล้ว กิริยาของธรรมจะออกทันที ๆ ความจอมปลอมนี้จะเปิดทางให้เลย เพราะธรรมมีกำลังมาก ไปตรงไหนตรงแนว ๆ ไปเลย

เพราะธรรมเป็นของจริง คือตรงไปตรงมา ตายใจได้เลย ใครเจอเข้าก็ตามความรู้ความเห็นความเป็นขึ้นมา กิริยาทุกอย่างจะขึ้นในทันที เป็นความจริงล้วน ๆ ฟุ้งเลย แต่ความจอมปลอมนี้มันหลบมันหลีกมันปลิกตัวทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้โลกตาบอดนี้เคลิบเคลิ้มหลงไหลไปตามมันตลอดเวลา เวลานี้ยังจะไม่มีฝั่งมีฝ้า โลกสมมุติสามแดนโลกธาตุเราขอเปิดอกพูดเราจนจะตายแล้ว พูดให้มันเต็มหัวใจที่มันจ้ำอยู่ตลอดเวลา ท่านทั้งหลายมาว่าหลวงตาโกหกหรือ เมตตาก่อนจะแตกแล้ว ช่วยชาติไทยของเราแบกหามอยู่ทุกวันนี้ เราทุกข์เพราะอะไร ทุกข์เพราะเพื่อแบกชาติไทยของเรานั้นแหละ

มันจ้ำไปหมดแล้ว ทีนี้มาเทียบข้ออุปมา นี่พระพุทธรูปเจ้าทรงท้อพระทัย เอาตรงนี้ นะมาเปิดเผยพี่น้องทั้งหลายทราบ เป็นภาพพจน์ขึ้นมา สามแดนโลกธาตุนี้เท่ากับคนตกน้ำในมหาสมุทร มหาสมุทรนี้มีฝั่งมีฝ้าที่ไหน แล้วสัตว์โลกเต็มอยู่ในมหาสมุทรนี้ ป้อมแป้ม ๆ ทั้งวายทั้งลอยหาเกาะหาดอนหาที่ยึดที่ถือไม่ได้ มีแต่ดินป้อมแป้ม ๆ ทั่วกันไปหมด หาฝั่งหาแดนไม่ได้ เอาความหวังมาจากไหน นี่ป้อมแป้ม ๆ อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรแต่หาจุดที่หมายไม่ได้เลยเป็นยังงี้

จุดที่หมายก็คือผู้มีคุณงามความดี มีคุณธรรมภายในใจ ผิดกันตรงนี้นะ พวกที่พูดนี้หมายถึงว่า การเดินตามกิเลสทั้งหมด เท่ากับตกน้ำในมหาสมุทรนี้ป้อมแป้ม ๆ โลกกว้างแสนกว้างสัตว์โลกเต็มอยู่ในท้องมหาสมุทรมหาสมมุติมหานิยมนี้หมด ไม่มีฝั่งมีฝ้าจะไป เป็นมาแล้วก็กัปก็กัลป์ ป้อมแป้มอยู่นี้ ยังจะไปอีกก็กัปก็กัลป์ ถ้าไม่มีฝั่งมีฝ้าจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป เสวยความทุกข์ความทรมานหนักเบาเล็กน้อย ติดอยู่กับคนคน

นั้นสัตว์ตัวนั้นตลอดไปไม่มีใครยกเว้นกันได้เลย เพราะกรรมเจ้าของสร้างทุกคน แล้วไม่มีจุดมีหมายปลายทางที่จะเดินจะติดขึ้นไปได้

นี่เทียบกับว่าจิตที่มันตื่นตั้งแต่ด้านวัตถุด้านภายนอก ด้วยความโลภ ความโกรธ ด้วยราคะตัณหาพาดินพาดิต หาฝั่งหาฝามาไม่ได้คือพวกนี้เอง พวกโลก พวกโกรธ พวกราคะตัณหา มันพาสัตว์โลกตื่นติด มันกำลังจะตาย เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเรานี้จะจมก็เพราะตัวนี้เอง เห็นแก่ได้ เห็นแก่รำแก่รวย เป็นบ้ายศถาบรรดาศักดิ์ ไม่ได้คิดว่าความตายมันจะมี แล้วขอบฟ้าดินแดนมหาสมุทรที่มันจะจมนี้มีหรือไม่มีมันไม่คำนึง มันจะเอาให้ได้อย่างใจ ๆ พวกนี้พวกจมไม่มีวันฟื้นเลย นี่เรื่องของกิเลสตัณหา มันพาโลกให้เป็นอย่างนี้

ที่นี้แทรกเข้ามาบ้าง เมื่อมีธรรมมากน้อยแล้วมองโน้นมองนี้ พอมีฝั่งมีฝัธรรมในใจ คือมีที่ฝั่งในใจ อันนี้ที่ฝั่งในใจไม่มีนะ ที่ดินติดเหล่านี้มีแต่เดินไปตามกิเลส หาที่ฝั่งที่เกาะไม่ได้เลย จมไปตลอดตั้งกับตั้งกลับและจะตลอดไปอีกด้วย ที่นี้เมื่อมีธรรมมีธรรมเข้าไปแทรกบ้างเท่านั้น แล้วจะเริ่มมองโน้นมองนี้ มองดูทิศมองดูทาง มองดูความสุขความทุกข์ความเป็นความตาย มองดูความดีความชั่ว แล้วจะได้คัดได้เลือก ผู้นี้ก็เสาะแสวงหาที่เกาะ แสวงหาที่เกาะอะไร อะไรเป็นที่เกาะ ตายใจได้คืออะไร คือศีลคือธรรม นั้น พวกนี้เกาะพวกนี้จะไปได้ อยู่ในมหาสมุทรนี้ พวกที่เกาะนี้แล้วจะไปได้ พวกที่ไม่เกาะมีเท่าไรไม่มีความหมายอะไรเลย ให้จำเอาไว้ให้ดี เดี่ยวหลวงตาจะตายก่อนไม่นานนะ เราพูดตรง ๆ เปิดหัวอกให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ถึงขนาดที่ว่าท้อใจ

พระพุทธเจ้าทรงสอนสัตว์โลก ทั้ง ๆ ที่เป็นศาสดา ปรารถนาพุทธภูมิมากก็กัปก็กลับกว่าจะได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา พอมาเจอเรื่องอัศจรรย์เกินเหตุเกินผลเกินทุกสิ่งทุกอย่าง ประจักษ์ในพระทัย และความเลวร้ายทั้งหลายที่เป็นพื้นเป็นไฟ เคยเผาไหม้นับแต่พระองค์ลงมาถึงสัตว์ทั้งหลายนี้ มาประจักษ์กับพระทัยด้วยกันแล้วทรงท้อพระทัย โถ ขนาดนี้จะสอนได้ยังไง ฟังซินะ มองดูแล้วมีแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้ทั่วโลกดินแดน แล้วจะไปสอนกันได้อย่างไร ๆ ทรงพิจารณาด้วยพระญาณของพระองค์ พิจารณาเล็งญาณดู มันจะจมกันไปหมดนี้เหวอ จะไม่มีตัวใครรอดได้ฟื้นขึ้นได้เหวอ จากขอบมหาสมุทรนิยามที่กำลังจมกันอยู่เวลานี้ มันจะมีบ้างไหม

สอดส่องพระญาณหยั่งทราบลงไป ๆ อ้อ มี นั่นเห็นไหมล่ะ ไม่ใช่จมหมด ผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยเป็นศีลเป็นธรรม หาที่เกาะที่ยึดยังมี ผู้ที่จะผ่านไปได้ยังมี ๆ แม้ไม่มากนัก มี มี ปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่มี ที่นี้พระองค์จึงปลงพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก ไปเที่ยวลากเที่ยวเข็นพวกที่มี ๆ ที่จมอยู่ในมหาสมุทรนิยามมหานรกอเวจีตั้งกับตั้งกลับนี้ขึ้นมา ๆ นี่สั่งสอนโลก พี่น้องทั้งหลายเข้าใจไหม ท้อพระทัยซิ พระพุทธเจ้าท้อพระทัย

หัวอกนี้ก็เหมือนกัน หัวใจอันเดียวกัน รุ้อย่างเดียวกัน ทำไมจะไม่ท้อ ถึงขนาดสะดุ้ง ภายไหวไปแล้วเกิดความอัศจรรย์ มาเห็นธรรมชาตินี้ที่เจ้าของเคยผ่านมาก็ปกี้กัลป์ เช่นเดียวกับโลกทั้งหลาย มันก็มาเจอเอาอย่างจิง ๆ นี้แล้ว โธ จะทำยังไง สอนใครใครจะไปรู้ได้เห็นได้ สอนที่ไหนเขาก็จะหาว่าบ้าไปหมด ๆ โธ้ย อยู่ไปกินไปวันหนึ่ง ๆ พอถึงวันเท่านั้นก็ไปเสียเท่านั้น ไม่สามารถที่จะลากจะเข็นไปได้ มันพิลึกกึกก็ือเหลือประมาณ เกินกว่ากำลังวังชาที่จะรู้ ถ้าว้าตาของเรา เรามีตา นอกนั้นตาบอด พระพุทธเจ้ามีตา พระญาณหยั่งทราบทุกอย่าง ตารู้แจ้งแทงทะลุไปหมดมีพระองค์เดียว แล้วโลกนี้สักเท่าไร สามแดนโลกธาตุมีแต่โลกตาบอดทั้งหมด พระองค์จะไม่ท้อพระทัยยังงาย

พอไปพูดว่าให้ออกช่องนี้ ๆ นี่คือนี่ที่ปลอดภัย มันจะโจมตีพระพุทธเจ้า แหกไปหมด ทรงท้อพระทัย พูดที่ไหนเขาก็จะหาว่าบ้าไปหมด เพราะโลกนั้นมันโลกบ้าทั้งนั้นสามแดนโลกธาตุ โลกบ้ากิเลสตัณหา โลกบ้ามีดบับอด ไม่มีทิศมีทางที่จะไปได้เลย พอมาสอนทิศทางนี้แล้วเขาปิดทับที่เลย เขาไม่เอา ธรรมดาหนอนก็ต้องสู้มูตรสู้คุณไม่ได้ อะไรก็สู้มูตรสู้คุณไม่ได้ หนอนชอบมูตรชอบคุณ กิเลสตัณหาชอบลุ่มชอบจมตลอดเวลา ชอบพินฟูไม่มี

แต่ต้องการเสมอเรื่องความยกยอสรรเสริญ อยู่ในคุณก็อยากให้อย่าง พวกนี้เขาเก่งนะเขากินคุณได้ มนุษย์กินไม่ได้ ให้อย่างนั้นอีกนะพวกหนอนนะ เข้าใจไหม อันนี้พวกกิเลสตัณหาปัญญาหยาบ สิ่งใดที่ชั่วช้าลามกมันเห็นเป็นของดีไปหมดของที่ดีมันเห็นว่าเป็นของชั่วเลวทราม นี่ที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย แล้วจึงพิจารณาอย่างที่ว่า

อันนี้เวลามันจ้ำขึ้นมามันก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกันจะว่าไง สอนไปทำไม ๆ แล้วก็อย่างว่านั่นแหละ ก็มาทบทวนกันอีก ทื่อ มันจะเป็นอย่างนี้ทั่วโลกดินแดนจะไม่มีพวกนั้นเลยหรือ ทีแรกขึ้นตัวเอง สอนใครจะสอนยังงาย รู้ได้ยังงาย เห็นได้ยังงายธรรมประเภทนี้ รู้ได้ยังงาย เห็นได้ยังงาย ทั้งอัศจรรย์ธรรมชาตินั้น ทั้งอัศจรรย์เจ้าของผู้รู้ผู้เห็นขึ้นพร้อม ๆ กันเลย แล้วดูอันนี้มันก็เป็นพินเป็นไฟทั่วกันหมดมากก็ปกี้กัลป์แล้ว ฟังมารู้เดี๋ยวนี้อะไร ความหมายว่านั้นนะ อันนี้ก็ท้อใจ แล้วรู้ได้ยังงาย ๆ เห็นได้ยังงาย แล้วพวกนี้ทำยังงายกันเป็นอย่างนี้แล้ว

สุดท้ายก็ย้อนเข้ามาหา ถ้าว้าโลกนี้เป็นโลกที่มีตบอดจนหาทิศหาทาง หาทางออกไม่ได้แล้ว รู้ไม่ได้เห็นไม่ได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนทำไมรู้ได้เห็นได้ นั่นมันย้อนเข้ามานะ เราก็คือเป็นมนุษย์เหมือนกันกับโลกทั่วไป เราทำไมรู้ได้เห็นได้ เพราะเหตุใด คำว่าเพราะเหตุใดก็คือว่า ดูสายทางละซี เรามาถึงที่นี่ ที่นี้มีสายทางมานี้ เช่น มาวัด

ป่าบ้านตาดนี้ มาได้ยังไงมาวัดป่าบ้านตาด อ้อ มาตามสายทางมานี้ เมื่อมาตามสายทางนี้แล้วก็มาถึงได้ อ้อ นั่น พอรู้ได้เห็นได้

สายทางก็คือโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้นั้นแล เป็นสายทางที่แคล้วคลาดปลอดภัย ให้สัตว์ทั้งหลายเดินตามนั้น ยากลำบาก คดโค้ง ขรุขระก็ตาม ราบรื่นก็ตาม ให้เดินมาตามทางนี้จะพ้นภัย เมื่อเป็นอย่างนั้น อ้อ พอรู้ได้ ขึ้นอ้อเลยนะ อ้อ พอรู้ได้ ไม่มากก็ได้ ไม่มากก็รู้ได้ เอาละ ก็ปลงใจที่จะสั่งสอนตามกำลังความสามารถและกำลังของโลกที่จะรับได้มากนักน้อยเพียงไร ก็ค่อยปลงใจเป็นลำดับลำดับ เกี่ยวเนื่องเข้ามากับหมู่กับเพื่อนเข้ามา รุม สูดท้ายฟาดจนถึงชาติไทยของเราทั้งชาติ แยกทั้งประเทศ หนักหรือไม่หนัก เหม็นหรือไม่เหม็น สกปรกหรือไม่สกปรก

โลกนี้โลกสกปรก ธรรมนั้นสกปรกได้อย่างไร แต่ทำไมถึงเอาธรรมที่สะอาดสูงสุด ยอดมาคลุกเคล้ากันกับของสกปรก เพราะของสกปรกอันนั้นมันยังมีขึ้นดีลับปนกันอยู่ในนั้น ถึงจะสกปรกเต็มเหนี่ยวก็ตาม แต่สิ่งที่ดีงามที่มีสารประโยชน์ คือคนที่มีอุปนิสัย ปัจจัยที่ควรแก่บรรดผลนิพพานยังมีแทรกอยู่ในนี้เยอะ เออ เอาพวกนี้แหละ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็ค่อยๆ ขุดค้นตามมูลตรตามคุณดึงขึ้นมา เหม็นบ้าง หอมบ้าง ทนทุกข์ทรมาน คนนั้นตำหนิคนนี้ชมเชย ไม่สนใจ มีแต่ค่อยลากค่อยเข็นกันไป เราทำอย่างนี้กับโลกทุกวันนี้ละ

เราไม่ได้หวังอะไรกับโลกนี้ละ เราพอทุกอย่างเราบอกแล้ว ท่านทั้งหลายจะฟังให้ฟังเอานะ โลกเมืองไทยเรานี้เป็นโลกชาวพุทธ จะพากันจมทั้งชาติบ้านเมืองเหวอ จะให้แต่กิเลสเหี้ยมโหดไปตลอดเวลาเหวอ มันสมควรแล้วเหวอกับโลกชาวไทยเราเป็นโลกชาวพุทธ ลูกศิษย์ตถาคตเป็นคนฉลาดนะ มีเหตุมีผล เอาตัวรอดได้ อย่าพากันเอาตัวจม ๆ ด้วยแบบที่ว่า เป็นเต่าหัวหดอยู่ในกระดอง ๆ ใช้ไม่ได้เลย เข้ากันไม่ได้กับชาวไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัว อะไรผิดให้ยอมรับว่าผิด อะไรเป็นโทษให้ยอมรับว่าเป็นโทษ ให้เข็ดให้ทราบ อย่าไปคุ่นเคยสนิทสนมกับมัน มันจะกลิ้งกันลงหมดทั้งชาติดินแดนนะ ให้เอาธรรมเข้าจับกันดู นี่เอาธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ให้ฟังอย่างชัดเจน

พูดถึงเรื่องความสกปรกโสภณเราพูดจริง ๆ เราก็เกิดอยู่ในเมืองไทยเรา เป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่ทำไมหัวใจดวงนี้มันไม่เป็นอย่างนั้น ดูจนจะดูกันไม่ได้เลย ทำไมจึงต้องมาคลุกเคล้ามาทนเหม็น ทนทุกข์ทรมาน หยิบนั้นหยิบนี้ กระเทือนกระเทือนจากกิเลสตัณหาซึ่งเป็นมูลตรเป็นคุณ กระเทือนอยู่ตลอดเวลา เราก็ทนเอาเราไม่สนใจ เราจะสนใจตั้งแต่ที่จะเป็นประโยชน์แก่โลก ดึงขึ้นมา ๆ ที่เราดิ้นอยู่ทุกวันนี้เราดิ้นเพราะเหตุนี้ต่างหากนะ เราไม่ได้ดิ้นเพื่ออะไร ดิ้นเพื่อไปดึงเอาของดีที่แทรกอยู่ในของสกปรกขึ้น

มา ๆ ทนเอา เหม็นก็ทนเอา อะไร ๆ ก็ทนเอา มอมแมมขนาดไหนก็ทนเอา ขอให้ได้อันนี้ขึ้นมา ตามกำลังความสามารถของสัตว์โลกและกำลังของเราก็จะดึงลากขึ้นมาเท่านั้น จึงได้อุตสาหะพยายามติดดินนะ

วันนี้ทองคำได้เท่านั้น ทองคำได้เท่านี้ วันนั้นลบเป็นศูนย์ ๆ พุดเพื่ออะไร พุดเพื่อชาติไทยของเราทั้งนั้น เราไม่ได้พุดเพื่อเรานะ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ ทองคำไม่ทองคำก็ตาม ธรรมชาตินี้เลิศเลอเกินทุกสิ่งทุกอย่างแล้วในโลกวิภวณนี้ แล้วจะเอามาเทียบกันได้อย่างไร ทำไมจึงต้องมาพุด ทองคำเท่านั้น ดอลลาร์เท่านั้น ก็พวกเราอยู่ในสภาพอันนี้ที่จะต้องอาศัยอันนี้เป็นลมหายใจต่อไป สืบต่อชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง ต้องอาศัยเหล่านี้ จึงต้องพุดเหล่านี้ขึ้นมาชี้ เข้าใจหรือเปล่านั้น

ไอ้ พุดแล้วมันโมโหนะ เราอยากฆ่าคนด้วย แต่อยากเฉยๆ ไม่ฆ่า ไม่เหมือนขนม ถ้าเป็นขนมพาดวันนี้เหยียบ ๑๖๐ เห็นไหม หลวงพ่อคุณโดดลงทวีปไหนก็ไม่รู้เพราะผู้เฒ่าได้เพียง ๙๐ ผู้เฒ่าโดดลงแล้วเรายังพาดถึง ๑๖๐ วันนี้ ฉันทิ้งกันถึง ๒๕ นาทียังไม่ยอมลง ยังจะขึ้น ๑๗๐ โอ้ย มันจะเกินไปเราบอก หลวงตาคุณจะร้องให้แล้วเราก็เลยหยุด วันนี้เหยียบได้แค่ ๒๕ นาทีถึงหยุดฉันทิ้งกับเข็มไมล์แล้วได้ ๑๖๐ วันนี้นะ หลวงพ่อคุณเรานั้นโดดลงทวีปไหนไม่รู้ หากันเอาผู้เฒ่ากลับมา บอกว่าหลวงตาท่านหยุดแล้วนะ ท่านเหยียบเบรกแล้ว ท่านไปอยู่ที่ไหนให้ไปลากออกมานะ เอามาไว้ที่บ้านไร้ตามเดิม หลวงตาบ๊วยอยู่ที่นี้ไม่ไปยุ่งกันละ ให้วางใจเข้าใจไหม เอาละพอ

เป็นยังไงฟังเทศน์วันนี้ ปากน้ำ (วันนี้ก็...) ก้อ..มันยังไม่ค่อยดีนะ ฟังเสียงก้อ.. เรารู้ทันที พอก้อขึ้นมางั้นไม่เป็นท่าเลยละ (ตักก้อ..ก้อ เจ้าคะหลวงตา) ตักก้อ..ก้อเลย เมื่อวานลูกไปกราบสมเด็จพระนเรศวรที่ศาล พิษณุโลก ท่านก็พุดถึงชาติไทยที่ท่านกอบกู้เอาไว้ ท่านบอกว่าแผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ใครมาทำอันตรายจะต้องสูญสิ้นชีวิตไป ท่านบอกว่าท่านจะสู้ ถึงแม้ท่านจะเสียไปแล้ววิญญาณท่านก็ยังอยู่คู่กับแผ่นดิน หากไม่มีใครสู้ วิญญาณท่านก็จะสู้องค์เดียว ลูกก็กราบเรียนท่านว่า กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี กรุงรัตนโกสินทร์ก็ไม่สิ้นพระดี ตอนนี้มีพระหลวงตามากู้ชาติ

อย่าหาเรื่องนะ เราเตรียมพร้อมอยู่ที่นี่ พอแย็บออกมา ก็ทางนี้เตรียมพร้อม พอแย็บออกมาก็ตีทันทีเลย เตรียมรับมือแล้ว

ต่อไปนี้จะอ่านนี้อีกแหละ ต้องอ่านประกาศทุกวัน ให้ฟังใจทุกคนนะ อ่านนี้ไม่ใช่อ่านธรรมดานะ อ่านให้ฟังใจทุกคน ให้ถึงใจดีให้เต็มสุดขีด เราช่วยโลกของเรา เราต้องช่วยเต็มเหนี่ยวทุกคน สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๘ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ กิโล ๔ บาท ๕๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ ๔ พันกิโลเป็นอย่างน้อย ที่มอบและฝากไว้แล้วเป็นสองรายการ จำนวนทองคำ

มีน้ำหนัก ๒,๐๖๒ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบนี้แล้ว ๒๐๔ กิโล ๕๔ บาท ๑๖ สตางค์นี้ยังไม่ได้หลอม นี้ได้มาหลังจากการฝากและมอบแล้ว จำนวนนี้ยังไม่ได้หลอม

รวมทองคำทั้งหมด ได้ ๒,๒๖๗ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๗๓๓ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโลในการช่วยชาติคราวนี้เป็นอย่างน้อย ๔ พันกิโล กรุณาทราบไว้ทุกคนนี้ หลวงตาได้ออกสนามแล้วนะ ๔ พันกิโลนี้ออกสนามแล้วขึ้นเวทีแล้ว เรียกว่าต่ออย่างขาดสะบั้นไปเลย ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ทองคำ ๔ พันกิโลนี้ ขาดเท่ากับหัวคนไทยของเรา นับแต่หัวหลวงตาบัวลงไปขาดด้วยกันหมด มีแต่คนไทยหัวกุดหัวด้วน หลวงตาบัว หัวกุดหัวด้วน ศาสนาหัวกุดหัวด้วนไปหมด ขาดทองคำเพียงสตางค์เดียวเท่านั้น ทำชาติไทยของเราให้หัวกุดหัวด้วนทั้งชาติทั้งศาสนาสมควรแล้วหรือ เอ้า ต่อให้ดีนะ อย่างน้อยต้องให้เต็มเหนี่ยวเลย ๔ พันกิโล จากนั้นเราก็คืบต่อไป อันนี้เป็นพื้นฐานของเรา เรียกว่าขาดไม่ได้เลย ถ้าเรายังสงวนคอของเราอยู่ทุกคนของชาติไทยเรา ๖๒ ล้านคน ให้รักษาทองคำขาดเพียงสตางค์หนึ่งนี้ให้ได้ สตางค์หนึ่งนี้แหละมันจะเป็นภัยต่อชาติของเราที่ขาดไป จำได้แล้วหรือ เอาละที่นี้ให้พร

หลานจะลากลับกรุงเทพฯ ครับ

กูก็ให้อันนี้มึงแล้ว มึงจะลาอะไรกูอีก กูก็เหมือนหลวงพ่อคุณนั่นแหละ กุลงรอดหนีตายมึงจะมาเอาอะไรกับกูอีก จะมาลาอะไรอีก กูหนีตาย อู๊ย นิทานหลวงพ่อคุณนำ ฟังนะ มันแยกไปนูนแยกไปนี้ ขบขันทุกอย่างนั่นแหละ เด็กมาลา มึงจะมาลาอะไรกูอีก กูก็หนีตาย ไป พากันกลับเสีย อู๊ย ขบขัน หลวงตากับหลานเอากันดีนะ ไปพากันกลับ ฟาดเสีย ๑๖๐ จนหลวงพ่อคุณตัวปลิวไปเลยเทียว

หลวงตาคะ หนูมาจากใต้หวัน ตอนนีได้หวันแผ่นดินไหวเหลือเกินทำยังไงดีคะ หนูต้องกลับไปอีก

ไม่เป็นไรแหละ แผ่นดินไหวก็ไหวไปเถอะ ลงหมอนกับเสื้อไม่ไหวจากหัวเราแล้วใช้ได้ เข้าใจไหม อะไรจะไหวก็ไหวไปเถอะ เสื้อกับหมอนไม่ไหวจากหัวเราแล้วใช้ได้ทั้งนั้น ไป พากันไป

เออ พากันกลับเสียนะลูก ๆ หลาน ๆ มาจากที่ต่าง ๆ ใ้กลับไปด้วยความสวัสดี มีสติในการขับรถขับราทุกอย่าง ระมัดระวัง อันนี้เป็นจุดสำคัญมาก การถึงช้าถึงเร็วไม่สำคัญยิ่งกว่าความปลอดภัย ปลอดภัยอยู่ที่ไหนปลอดภัยหมด ถ้าพลาดที่ไหนตายหมด เท่านั้นละ ไป

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd